

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/820/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512218338
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512218338.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom: Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: G. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/X, W., zast. opatrovníkom T. F., zamestnanec Okresného súdu Bratislava V, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, o zaplatenie istiny 331,94 EUR s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. apríla 2014, č. k. 41C 250/2012-44, v spojení s opravným uznesením zo dňa 3. októbra 2014, č. k. 41C 250/2012-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 3. októbra 2014, č.k. 41C 250/2012-73, potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil, aby do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu vstúpilo Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, ktoré svoj vstup do konania oznámilo podaním doručeným súdu dňa 30.1.2013. Uviedol, že navrhovateľ podaním doručeným dňa 02.08.2013 a označeným ako vyjadrenie navrhovateľa k účasti vedľajšieho účastníka v konaní a námietka vstupu vedľajšieho účastníka namietol prípustnosť vedľajšieho účastníctva z dôvodu, že pre vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľa, ale žaloba na plnenie podaná voči jednej osobe a takéto aktivity združenia nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, keďže súd má na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, čo v praxi aj súdy robia. Navyše pripustením vedľajšieho účastníka do konania by podľa neho došlo k porušovaniu čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR a zákona o ochrane osobných údajov a telekomunikačného tajomstva.

Súd prvého stupňa o vedľajšom účastníctve občianskeho združenia rozhodol s poukazom na ust. § 93 O.s.p. a § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov a námietku navrhovateľa ohľadom neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vyhodnotil za nedôvodnú. Pozornosť upriamil na skutočnosť, že Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ má predmet činnosti zameraný na spotrebiteľské záväzkové vzťahy a ochranu spotrebiteľa, predmetný spor je sporom zo spotrebiteľského záväzkového vzťahu a odporca je fyzická osoba spotrebiteľ. Po jeho oznámení o vstupe do konania mu zasielal návrh na začatie konania spolu s prílohami, prípadne vyjadrenie a poučenie pre účastníka konania. Účastníci majú právo vzniesť námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, o ktorých súd rozhodne. Poukázal na to, že pokiaľ osoba vstupuje do konania ako vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy, momentom doručenia písomného oznámenia o vstupe je vedľajším účastníkom. Konštatoval, že zákon pripúšťa, aby v konaní vystupovala ako vedľajší účastník aj právnická osoba splnomocnená na to konkrétnym zákonným ustanovením, ktorého kritéria Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ spĺňa, nakoľko je

právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana občanov spotrebiteľov. Účelom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, preto podľa súdu prvého stupňa nemusí preukazovať v konaní existenciu právneho záujmu na výsledku konania. Námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vyhodnotil za nedôvodnú vzhľadom na skutočnosť, že sám zákon pripúšťa, aby organizácia s predmetom činnosti ochrany práv spotrebiteľa mohla do súdnych konaní vstupovať a podieľať sa na ochrane práv spotrebiteľa. Z uvedeného teda sám zákon č. 250/2007 Z.z. tým, že umožňuje vstup vedľajšieho účastníka do konania, predpokladá, že vedľajší účastník ako riadny účastník konania sa môže oboznamovať aj s osobnými údajmi ostatných účastníkov bez ich striktného súhlasu. Nestotožnil sa s argumentáciou navrhovateľa, že súhlas osoby s nakladaním s jeho osobnými údajmi je vyžadovaný. Mal za to, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní sleduje posilnenie ochrany a oprávnených záujmov odporcu, ktorý je pri ochrane svojich práv v znevýhodnenom postavení, pričom zák. č. 428/2002 Z.z, ako aj platný zák. č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov umožňujú, aby právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa osobitného predpisu, spracúvali aj bez súhlasu osobné údaje získané súdmi doručením návrhov na začatie konania, pokiaľ sú tieto návrhy nevyhnutné na ochranu práv a právom chránených záujmov spotrebiteľov.

Proti tomuto uzneseniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal riadne a včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť. Poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu podľa neho vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Pozornosť upriamil na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 188/2012, v zmysle ktorého vedľajší účastník nemôže v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Mal za to, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí, keď hlavný účastník má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. Tvrdil, že súd musí mať vždy jasno, či hlavný účastník chce byť podporovaný vedľajším účastníkom a na prípadný nesúhlas musí i zodpovedajúcim spôsobom reagovať. K domnienke podľa § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že táto neprichádza do úvahy, keďže vyjadrenie sa k vedľajšiemu účastníctvu nie je vyjadrením sa k postupu a vedeniu konania, keď na uvedenú skutočnosť poukázal i NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 188/2012. Poukázal i na uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 375/2013 zo dňa 19.6.2013, podľa ktorého úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, preto paušálny vstup do všetkých konaní bez ohľadu na stav konania nie je dôkazom o vóli združenia naplniť cieľ stanovený v čl. III Stanov združenia slovenských spotrebiteľov. Uviedol, že je potrebné uvažovať o tom, či účelom vstupu vedľajšieho účastníka do konania je pomoc spotrebiteľovi, alebo vzhľadom na automatické zastúpenie právnym zástupcom zisk. Žiadal priznať i náhradu trov odvolacieho konania.

Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhlo, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.. Uviedol, že Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ je občianskym združením, ktoré je založené za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov v zmysle § 3 ods. 4, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a teda spĺňa všetky zákonné predpoklady pre vstup do predmetného konania ako vedľajší účastník na strane odporcu - spotrebiteľa. Mal za to, že združenie ako vedľajší účastník poskytuje odporcovi - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v predmetnom konaní. Poukázal na to, že vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania bez návrhu, len zo svojho vlastného podnetu, pričom oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka nie je považované za podanie, ktoré je potrebné doručovať ostatným účastníkom konania. Uviedol, že odporca mal aj napriek tomu možnosť oboznámiť sa so vstupom vedľajšieho účastníka do predmetného konania, nakoľko sa o vstupe vedľajšieho účastníka do predmetného konania dozvedel nielen z obsahu súdneho spisu, ale aj z ďalšej činnosti súdu, t.j. z prvého úkonu súdu po vstupe vedľajšieho účastníka do predmetného konania, kedy zo záhlavia každého rozhodnutia a prípisu je zrejmé, kto je účastníkom konania, a teda aj to, či v konaní vystupuje vedľajší účastník. Mal za to, že odporca môže kedykoľvek počas konania vyjadriť svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka, pričom súd tento nesúhlas bude považovať za „návrh“ podľa poslednej vety § 93 ods. 3 O.s.p. a rozhodne o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka. Poukázal na to, že odporca doposiaľ takýto návrh v predmetnom konaní nepodal a teda jasne vyplýva vôľa odporcu, aby vedľajší účastník na jeho strane v predmetnom konaní ďalej vystupoval. Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia, považoval právne zastúpenie advokátom v predmetnom konaní za účelné,

nakoľko právne kvalifikované podania prispievajú k účinnej ochrane odporcu - spotrebiteľa, ktorý je v spotrebiteľských vzťahoch v slabšom postavení. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa na základe poznámky 10a považuje aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Právo spotrebiteľov združovať sa sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeníach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 tohto zákona proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže do konania vstúpiť ako vedľajší účastník.

Z ustanovení § 93 O.s.p. vyplýva, že prvou skupinou subjektov, ktoré v konaní môžu vystupovať ako vedľajší účastník, sú osoby, ktoré majú právny záujem na výsledku tohto konania. S účinnosťou od 15.10.2008 však zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, a to právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Kým pri prvej skupine vedľajšieho účastníctva musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, v druhej skupine prípadov legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, a to v danom prípade zák. č. 250/2007 Z.z. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa vyššie uvedeného zákona, možnosť ktorej vystupovať v konaní je daná konkrétnym zákonným ustanovením (§ 25 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Ohľadom námietky, že predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa pokiaľ ide o posúdenie predmetu konania ako sporu vzniknutého zo spotrebiteľského záväzkového vzťahu, teda predmetom konania je i ochrana práv odporcu ako spotrebiteľa a túto námietku navrhovateľa preto vyhodnotil za nedôvodnú, keď navyše už ani netvorila obsah odvolacích námietok navrhovateľa. Taktiež pokiaľ ide o argumenty súdu prvého stupňa, že nedošlo k porušeniu ochrany osobných údajov, sa odvolací súd s nimi stotožňuje, keď rovnako tieto námietky neboli dôvodmi podaného odvolania navrhovateľom. Na doplnenie však odvolací súd uvádza, že odvolacia námietka o možnosti vedľajšieho účastníka oboznamovať sa s osobnými skutočnosťami týkajúcimi sa odporcu, ktorý stav by bol v rozpore s ustanoveniami zákona č. 428/2002 Z.z., by mohla byť relevantná, iba ak by bola vznesená dotknutou osobou, t.j. odporcom.

Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na odvolacie námietky navrhovateľa bolo posúdenie skutočnosti, či bol zachovaný zákonný procesný postup pred pripustením vedľajšieho účastníka do konania bez predchádzajúceho výslovného súhlasu odporcu s týmto vstupom.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že písomným podaním zo dňa 30.1.2013 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ oznámilo súdu prvého stupňa svoj vstup do konania. Na základe uznesenia súdu zo dňa 13.06.2014 č. k. 41C 250/2012-59, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2014, je odporca v danom konaní zastúpený podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníkom. Ustanovenému opatrovníkovi bolo dňa 16.06.2014 riadne doručené oznámenie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ o svojom vstupe do konania. Ustanovený opatrovník podaním doručeným súdu dňa 11.07.2014 súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Prekážky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania teda absentujú a postup súdu prvého stupňa plne korešponduje i s rozhodnutiami NS SR citovanými navrhovateľom v jeho písomnom odvolaní. Nemožno totiž konštatovať, že by v danej veci vedľajší účastník v konaní vystupoval napriek nesúhlasu hlavného účastníka ním podporovaného. Argumenty ohľadom nesprávnosti použitia ust. § 101 ods. 3 O.s.p. sú v danej veci irelevantné a odvolací súd ich dôvodnosť ani nevyhodnocoval, keďže z obsahu spisu nevyplýva postup súdu prvého stupňa v zmysle tohto ustanovenia.

Čo sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave so sp. zn. 5Co 375/2013 taktiež citovaného v odvolaní navrhovateľa, odvolací súd má za to, že právny názor vyjadrený v tomto rozhodnutí je odôvodnením viažucim sa k uplatnenej náhrade trov konania vedľajším účastníkom a nie k samotnej prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní.

Na základe uvedeného, keď odvolací súd má za to, že postupom súdu prvého stupňa bola striktné dodržaná dikcia zákona, a to ust. § 93 O.s.p., napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.